

मोहः

“मर्त्या मधुरवा देवी मोरटा तेजनी सुवा ।
मधुलिका मधुश्री गोकर्णी पीलुपर्यपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
मोहकः, पुं. (सुण्यातीति । सृ + क्तुल् ।) तत्कारः ।
इत्यमरः । २ । १० । २४ ।
मोहकं, स्त्री, कुण्डनम् । हेदनम् । वधः । इति
सुवधातोर्भावेऽनट् । (लुट् । ७ । सुण्यातीति ।
सृ + क्तुः । अपहृत्कारके, चि । यथा, भागवते ।
५।२४।२२ । “न वै भगवान् नूनमसुण्यानुजयाह
यदुत पुनरात्माशुक्तिमोहकं मायामयं भोगे-
न्यमेवातनुतेति ॥”)

मोविता, [च] चि, मोहककर्ता । पौरः । इति
सुवधातोस्तृणप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
मोहः, पुं, (मोहनमिति । सह + भावे चल् ।)
मृच्छा । इत्यमरः । २ । ८ । १०६ । (यथा,
उत्तररामचरिते ३ अष्टे ।

“वीचिवानेः शीकरचोदशीते-
राकर्षिः पक्षिकिञ्जल्गन्यान् ।
मोहे मोहे रामभद्रस्य जीवं
खेरं खेरं प्रेषितेक्षपयेति ॥”

अस्य विषयो यथा,—
“संज्ञावहासु नादौह पिहितानिनादिभिः ।
तमोऽभ्युपैति सहा सुखदुःखयोद्धतम् ।
सुखदुःखयोद्धाच नरः पतति काष्ठवत् ।
मोहो मूर्च्छति तां प्राहुः बहुविधा वा प्रकी-
र्त्तिता ॥”

इति सुश्रुति उत्तरतन्त्रे ४६ अध्याये ।
अविद्या । इति मेदिनी । हे, ७ । दुःखम् ।
इति शब्दरत्नावली । देहादिषु आत्मबुद्धिः ।
इति गीतासुबोधिन्यां श्रीधरखामी । अचौ
ब्रह्मणो बुद्धितो जातः । यथा,—
“बुद्धेर्मोहः समभवदहङ्कारादभूत्तदः ।
प्रमोदचाभवत् कलानुद्धरणोचनतो वृष । ॥”
इति मातृख्ये २ अध्यायः ।

मोहस्वरूपं यथा,—
“मम माता मम पिता ममेवं यद्विचो यद्वम् ।
इतद्वत् ममत्वं यत् स मोह इति कीर्त्तितः ॥”
इति पाश्चे क्रियायोगवारे १६ अध्यायः । ७ ।
वर्त्मविमूढत्वम् । यथा,—
“अकामतः कृतं पापं वेदाभ्यासेन नश्यति ।
कामतस्तु कृतं मोहात् प्रायश्चित्तैः पृथग्विधै-
रिति ॥”

नन्वन मोहादिति को मोहः । अथ ।
“मोहश्चन्द्रेन देवेन । बुद्धिपूर्वो जितक्रमः ।
उच्यते पङ्क्तिर्निर्वाणं पुराणे काश्रपायनः ॥”
इति भविष्यपुराणवचनात् जातबुद्धिपूर्वो जति-
क्रमो मोहः । इति जिकनः । तत्र कामना-
यामण्यादेव बुद्धेर्जन्मत्वात् । उच्यते । मूढस्य
ब्रह्मार्थी मोहादगच्छत इत्यादौ सह वैषम्ये
इति घालयानुवारात् अज्ञानमात्रं मोहः ।
यत्र तु कामनाशब्दोऽस्ति तत्र भविष्यपुराण-
वद्वैतितमोहशब्दो न पादः । किन्तु वर्त्म-

मोहनः

विमूढत्वं मोहः स चाधर्मबुद्धौ सत्यामप्यकर्तये
रागात् कर्तव्यतात्मनः । यथा, चावः ।
“मोहो वर्त्मविमूढत्वं मानस्वात्माभिमानिता ।”
एवञ्च भविष्यपुराणोक्तबुद्धिशब्दोऽप्यधर्मज्ञान-
मेवाभिधत्ते सत्यधर्मज्ञाने पापगौरवाद्यैर्मिद-
सुक्तं मोहादिति । इति प्रायश्चित्तविशेषः । ७ ।
मोहश्चो यथा,—
सुमनीवाच ।

“अयतामभिधास्यामि सर्वसन्देहनाशनम् ।
स्वरूपसुपदेशस्य सर्वविज्ञानदर्शनम् ।
जीमः पापस्य बीजोऽयं मोहो मूलम् तस्य
हि ।
असत्त्वं तस्य च स्त्री माया प्राज्ञासुविदारः ।
दम्भकौटिकपञ्चाभि कुलव्या पुष्यतः सदा ।
पैशुन्यं तस्य सौगन्ध्यमज्ञानं फलमेव हि ।
हृद्गपावकचौराश्च कूटाः क्रूराश्च पापिनः ।
पञ्चिबो मोहश्च तस्य मायाप्राज्ञाः समा-
श्रिताः ॥

अज्ञानम् पञ्च तस्य रसोऽधर्मफलस्य हि ।
भाषोदकेन संहरत्तस्य सत्त्वात् स तु प्रियः ।
अधर्मेस्तस्य सुरभिः क्षेदश्च मधुरायते ।
तादृशेच फलेऽपि सुपणो जीमपादपः ।
तस्य आद्यां समाश्रित्य यो नरः परिवर्तते ।
यत्नाच्च तस्य योऽत्राति सुपकानि दिने दिने ॥
यत्नानाम् रसेनैव अधर्मेन तु पोषितः ।
सुसंपुष्टो भवेन्मर्त्यः पतनाय प्रयच्छति ॥”

इति पाश्चे भूमिखण्डे ११ अध्यायः ।
मोहनं, स्त्री, (सुहृत्प्रेनेति । सह + क्तुः ।)
सुरतम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । २०० ।
यथा, मार्कण्डेये । ५१ । ७७ ।
“प्रविष्टा गर्भमत्तोऽपि सुखा मोहयतेऽपरा ।
जायते मोहनात्तस्याः सर्वमङ्गलकच्छपाः ॥”
होममन्त्रोऽध्यादिङ्कारास्तुल्यताकरणम् । तत्र
होमेऽङ्गुलित्वमो यथा,—
“मोहनं ब्रह्मकामस्य प्रीतिर्बहुर्गन्तव्यं तथा ।
प्रदेशिनीकनिष्ठार्था सर्वमेतत् प्रविध्यति ।
मोहनाकर्षणश्चैव चोभयोच्चाटनं तथा ।
कनिष्ठामध्यमाङ्गुल्ययोगेन तु जीयया ।
विधियुक्तेन होमेन तथा इत्याहुयोगतः ।
सर्वे मन्त्राः प्रविध्यन्ति सुभ्रामन्त्रप्रयोगतः ॥”
इति तत्त्वसारः ।

(नगरभेदः । यथा, महाभारते । २।१५।१८।
“मोहनं पतनश्चैव त्रिपुरां कोशजां तथा ।
इतान् सर्वान् विनिर्जित्वा करमादाय सर्वशः ॥”
मोहनः, पुं, (मोहयतीति । सह + चि + क्तुः ।)
धुस्तुरहचः । इति राजनिर्घण्टः । कामदेवस्य
पञ्चबाणात्मगतवाचविशेषः । इति जिकाण्ड-
शेषः । (यथा, कथासरित्सागरे । ७१ । १२२ ।
“कामस्यैव जगन्नेत्रमोहनास्त्राधिदेवतम् ।
तद्रूपकृतचित्ताभूतं समाधिस्थैव तत्तुल्यम् ॥”
वृषविशेषः । यथा, कथासरित्सागरे । ४७।४१।
“वीर्यं प्रखलं निहतं मोहनो नाम भूपतिः ।

मोहशा

सन्निपत्याङ्गुल्यसं तं ताक्यामास वायकेः ।”
मोहकारके, चि । यथा, गीतायाम् । १८।१६ ।
“यद्ये चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ।
निद्रालस्यप्रमादोऽयं तत्तामससुदाहृतम् ॥”
“अत्र मोहनं मोहकरम् ।” इति आनन्द-
गिरिः ।)

मोहनभोगः, पुं, (मोहनश्चासौ भोगश्चेति ।)
समिताशर्कराहृतादिशुक्तिमिष्टानविशेषः । इति
पाकराजेश्वरः ।
मोहना, स्त्री, (मोहयति पुष्येति । सह +
क्तुः । टाप् ।) त्रिपुरमालीपुष्पम् । इति रत्न-
माला । मरुत्तमाला । इति शब्दमाला ।

मोहनौ, स्त्री, (सुहृद्वयनेति । सह + क्तुः ।
स्त्रियां ङीष् ।) उपोदकी । इति राज-
निर्घण्टः । वटपत्री । इति भावप्रकाशः ।
(तथास्याः पर्यायः ।
“मोहनौ मल्लिकास्या तु वटपचा च मोहना ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)

माया । यथा, महाभारते । १४ । ८० । ४५ ।
“मया तु मोहनो नाम मायैवा संप्रदर्शिता ॥”
मोहरात्रिः, स्त्री, (मोहस्य रात्रिः ।) देवन्दिन-
प्रलयः । यथा,—

“एवं पञ्चाशद्वर्षे च गते तु ब्रह्मणो वृष ।।
देवन्दिनम् प्रलयं वेदेष्टु परकीर्त्तितम् ।
मोहरात्रिश्च वा प्रोक्ता वेदविद्भिः पुरातनैः ।
तत्र सर्वे प्रपञ्चाश्च चन्द्रार्कादिदिगीश्वराः ।
आदिता वसवो ब्रह्मा मन्त्रिणा मानवादयः ।
ऋषयो मुनयश्चैव गन्धर्वा राक्षसादयः ।
मार्कण्डेयो जीमशश्च पृथक्चिरजीविनः ।
इन्द्रतुण्डश्च वृषतिष्ठाकूपारश्च कच्छपः ।
नाङ्गीजङ्घो वक्रोश्चैव सर्वे नष्टाश्च तत्र वै ।
ब्रह्मणोकादयः सर्वे लोका नागालयाक्षया ।
ब्रह्मणोक्तं ययुः सर्वे ब्रह्मणोकादक्षताया ।
गते देवन्दिने ब्रह्मा लोकांश्च सख्ये पुनः ।
एवं शताब्दपर्यन्तं परमायुश्च ब्रह्मणः ॥
ब्रह्मणश्च निपातेन महाकल्पो भवेत्तुष्ट ।।
प्रकीर्त्तिता महारात्रिः वा एव च पुरातनैः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतखण्डे । ५।४।७२—७६ । ७ ।
मोहः कर्तव्यापहः स एव रात्रिरिव रात्रि-
बुद्धिमोहकत्वात्तद्व्यापकः । इदानीन्तनजनानां
रात्रिरिति वा । इति देवीमाहात्म्यटीकायां
विद्याविनोदः । ७ । जन्माष्टमोरात्रिः । यथा,—
“दीर्घोत्सवश्चतुर्दश्यामसया योग एव चैव ।
काजरात्रिर्मेष्ट्यानि । ताराकात्रीप्रियङ्गुरी ।
जन्माष्टमी महेष्ट्यानि । मोहरात्रिः प्रकीर्त्तिता ।
हृतीया माधवे शुक्ला कुलवारचंसंयुता ।
दाहया कीर्त्तिता देवि । सर्वविधेश्वरी परा ॥”
इति शक्तिसङ्ग्रहमतम् ।
मोहशास्त्रं, स्त्री, (मोहोत्पादकं शास्त्रमिति
मध्यपदलोपिकर्मधारयः ।) अविद्याजनकप्रत्ययः ।
यथा,—
“गोपतिं प्राह विप्रेन्द्रानाञ्चैव भगवान् हरि ।